

ЯН ДЕ ВЕРТ ПОУЧИТЕЛНА ИСТОРИЯ ЗА ТРИ ПАПАГАЛА

Превод от неизвестен език: Димитър Арабаджиев, —

chitanka.info

Едни човек, достоен за похвала,
подбра със вкус три папагала,
три птици със завидна красота,
каквато трудно се намира по света.
Човекът пял се бе отдал
на тези птици
и с много обич бе успял
да ги научи да говорят
един от следните езици:
провансалски, френски и латински.
По този повод
още нещо стори:
преди добре да може
всяка птица да говори,
в устата си ни капка вино той не сложи.
Веднъж по работа, не знам къде,
стопанинът на птиците отиде.
Свещеник в неговия дом дойде —
уж искал птиците да види.
Почтително жената го покапи
и, както се полага, го нахрани.
Той каза: „Жено, нека бог е милостив
и този ден за вас да е щастлив!“
И в тоя миг я сграбчи той без срам.
Какво желаете свещеникът, не знам.
Едната птица викна: „О, измама!
Аз виждам: прегрешават тия двама.
On fayt tort
nostre signour!^[1]
Рога му слагат, няма спор!“
Свещеникът я чу и се засмя:
„Навярно, жено, ти разбра сама,
на френски каза тя, че с теб сега
на господаря слагаме рога!“
„Опозорена съм тогава,
ако е жива тя, когато тук
се върне моя мил съпруг.

Ще я убия, друго не остава’“
Жената бързо папагала хвана
и в миг изпълни своята закана.
Тогава втората от трите птици,
като видя разправата жестока,
пророни с мъка най-дълбока:
„Загина нашата сестра, сестрице!
Pour dire la veritate
est mort nostre frate!^[2]
Жестоко ѝ затвори устата!“
Свещеникът веднага обясни:
„А тази птица пък те обвини,
че нейната приятелка умряла,
защото да мълчи не съумяла
и истината тук за нас
е казала на глас.“

Жената много не се бави.
И тази птица тя застави
да млъкне, както с първата направи.
Щом третата видя какво се случи,
как господарката ѝ, без замисляне дори,
погуби двете ѝ сестри,
тя — ще не ще — от тази гледка се поучи.
На никого не можеше да се оплаче
и затова изрече тези думи,
които ѝ се сториха най-умни:
„Audi, vide, tace
sit u vis vivere pace!^[3]
Свещеникът отново се засмя
и каза: „Жено, ти я чу сама.
Тя се оказа много предвидлива,
ти би могла да я оставиш жива.“
„Що рече тя?“ — запита го жената.
„Тя каза: за да си спести човек белята,
щом чуе нещо или види го с очи,
за да живее в мир, да си мълчи!“

Добре тогава — съгласи се тя, —
ще се размине тази птица със смъртта.

Съгласен съм и аз, защо да крия?
Да бяха тъй постъпили ония,
които гневната жена уби,
те щяха да са живи може би.
От трите птици, трите хубавици,
които знаеха езици,
най-умна се оказа третата от тях.
Тя знаеше какво е страх,
как трябва да се нагоди
и да помисли хубаво, преди
да каже туй, което е видяла.
Това е баснята за трите папагала.
Във всички времена добре живее
тоз, който да се нагоди умее.
Каквото виждат твоите очи —
езикът трябва да го премълчи!
И всеки трябва много да внимава,
когато свои мисли изразява.
За кой ли път поука ни е дала
и тази случка с трите папагала?

[1] Навреждат на нашия господар! — (ст.фр.) — Б. пр. ↑

[2] Затуй че каза истината, нашата посестрима умря (прованс.) —
Б. пр. ↑

[3] Чуеш ли, видиш ли, замълчи си, ако искаш спокойно да
живееш (лат.) — Б. пр. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.